

РЕШЕНИЕ

№ 7159

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6256** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 във връзка с чл. 83, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Б. срещу Акт за регистрация по ЗДДС № 220422100522463/12.02.2021 г., издаден от Л. К., на длъжност инспектор по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с решение № 766/14.05.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП.

В жалбата са въведени оплаквания за незаконосъобразност на акта, като издаден при съществено нарушение на административно-производствените правила, нарушение на материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Сочи се, че основанието, записано в обстоятелствената част не съответства на посоченото в разпоредителната част, както и че са посочени три различни основания за определяне на датата на регистрацията, което от своя страна е довело до неяснота на волята на органа, издал акта. Поддържа се, че на 27.01.2021 г. в службата по вписванията е вписана апортна вноска в капитала на дружеството, а на 29.01.2021 г. [фирма] е подало заявление за регистриране, с което е изпълнило вмененото му законово задължение. Счита се, че административният орган е следвало да регистрира дружеството на датата, на която е подадено заявлението или съобразно датата, на която е установил обстоятелствата по чл. 102, ал. 2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 3 от ЗДДС. Прави се искане за отмяна на оспорения акт, като въпросите за основанието и датата на регистрация да бъдат решени от съда по същество. Претендират се разноските по

делото по представен списък.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител юрк. М., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че на 29.01.2021 г. от [фирма] било подадено по електронен път заявление, с вх. №0000-0082269/29.01.2021 г. за регистрация по ЗДДС на основание чл. 132, ал. 1 от ЗДДС. Приходният орган издал резолюция за извършване на проверка №22269210032097 от 29.01.2021 г., с която било възложено извършването на проверка за наличие на основания за регистрация на жалбоподателя по ЗДДС, в срок до 05.02.2021 г. За целите на проверката била извършена справка на данните, вписани в Търговския регистър, от която било установено, че дружеството е регистрирано на 28.01.2020 г. с управител Н. С. Б. и едноличен собственик на капитала [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Съгласно данните в Търговския регистър на 28.01.2020 г. била вписана непарична вноска в капитала на [фирма], на стойност 3 279 360,00 лв., представляваща недвижими имоти, оценени съгласно чл. 72, ал. 2 от Търговския закон (ТЗ) с Тройна оценителна експертиза, назначена с Акт за назначаване №20191126105606/27.11.2019 г. Вноската била направена от [фирма], което е регистрирано по ЗДДС лице, считано от 01.04.1994 г., както и към датата на удостоверение №20200128143628/28.01.2020 г.

Въз основа на изложеното приходният орган приел, че на основание чл. 132, ал. 1 от ЗДДС жалбоподателят е подлежал на задължителна регистрация по ЗДДС в резултат на придобиване на стоки и услуги от регистрирано лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗДДС. За дата на регистрация по ЗДДС е прието, че е следвало да бъде датата на вписване на апорта в Търговския регистър - 28.01.2020 г. В резултат на изложеното бил издаден Акт за регистрация по ЗДДС № 220422100522463/12.02.2021 г., връчен на управителя на дружеството на 23.02.2021 г.

Цитираният акт бил оспорен в преклузивния срок по административен ред пред Директора на Д“ОДОП“ с жалба № 53-06-1910/08.03.2021 г., в която били изложени твърдения, че фактическият състав на вписването в капитала на дружеството на извършената непарична вноска завършва едва с надлежното ѝ вписване в Имотния регистър при Службата по вписванията, което е извършено на 27.01.2021 г. В жалбата било посочено, че по силата на чл. 264, ал. 1 от ДОПК, включването на недвижими имоти или вещни права върху недвижими имоти като непарични вноски в капитала на търговски дружества се допуска единствено след представяне на писмена декларация от прехвърлителя или учредителя, че няма непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита или задължителни осигурителни вноски, докато в настоящия случай, след вписване на въпросните обстоятелства в Търговския регистър, са установени публични задължения на апортиращото дружество [фирма] в значителни размери, които дружеството е било в невъзможност да погаси веднага, респективно не е могло своевременно да се снабди с данъчна оценка без наличие на задължения. Изтъкнато било, че едва след погасяването на посочените задължения през декември 2020 г., било извършено вписването на апортираните недвижими имоти в Имотния регистър, в доказателство на което към подаденото заявление за

регистрация по ЗДДС бил приложен учредителен акт на дружеството с клеймо на Службата по вписванията с рег. №1699/27.01.2021 т, в който е описана направената непарична вноска в капитала на [фирма].

В срокът по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, Директорът на Дирекция „ОДОП“ е постановил Решение № 766/14.07.2021 г., с което е потвърдил Акт за регистрация по ЗДДС № 220422100522463/12.02.2021 г., издаден от Л. К. на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП-С.. Решението е връчено по електронен път на 18.05.2021 г.

От правна страна Директорът на Д „ОДОП“С. се е позовал на чл. 132, ал. 3 от ЗДДС, според която разпоредба датата на регистрацията в случаите по ал. 1 е датата на вписване на обстоятелството по чл. 10 в Търговския регистър, която в случая е 28.01.2020 г. Изложени са мотиви, че моментът на регистрация по ЗДДС е ясно определен в закона и не е обвързан с настъпването на други условия като вписване на недвижимия имот в имотния регистър, както твърди жалбоподателя. Относно възраженията на жалбоподателя за несъответствието между отразената в акта фактическа обстановка и основанието за постановената регистрация решаващият орган е посочил, че предвид подробно описаните факти и точното изписване на правното основание за регистрацията, дружеството не е било затруднено да разбере, на какво основание е регистрирано и от коя дата следва да се счита за регистрирано по ЗДДС. Въз основа на изложеното оспореният по административен ред акт за регистрация е потвърден.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Актът е издаден от компетентен орган, който съгласно чл. 83, ал. 2 ДОПК и Глава девета от ЗДДС е органът по приходите при териториалната дирекция на НАП по седалището на дружеството по аргумент от чл.7, ал.1 и чл.8, ал.1, т.3 ДОПК. Актът е мотивиран, спазено е изискването за писмена форма и за извършване на проверка на основанието за регистрация. Не се констатират съществени нарушения в процедурата по издаването му, засягащи фактическите или правни изводи на органа.

Съдът намира, че посочените в жалбата процесуални нарушения не са от категорията на съществените, довели до ограничаване на правото на защита, тъй като в акта точно и ясно е описана фактическата обстановка, основанието по което жалбоподателят подлежи на задължителна регистрация, както и датата, от която органа е приел, че дружеството е следвало да бъде регистрирано.

По силата на чл. 132, ал. 1 от ЗДДС на задължителна регистрация подлежи лице, което придобие стоки и услуги /на основание чл. 10, ал. 1 ЗДДС/ от регистрирано лице. В чл. 10, ал. 1, т. 3 от ЗДДС изрично е посочено, че не е доставка на стока или услуга доставката към приобретателя от преобразуващия се, от отчуждителя или от апортиращия в резултат на извършване на непарична вноска в търговско дружество. Съгласно чл. 132, ал. 2 и ал. 3 от същия закон, регистрацията на придобилото непарична вноска лице се извършва с подаване на заявление за регистрация в 14-дневен срок от вписване на обстоятелството по чл. 10, ал. 1 ЗДДС в Търговския регистър. Следователно датата на регистрацията е датата на вписване на това обстоятелство в Търговския регистър.

В процесния случай видно от данните в Търговския Регистър на 28.01.2020г. е вписан учредителния акт на [фирма], в който в раздел „Капитал и дялове“ е посочено, че капиталът на дружеството се състои от непарична вноски, представляваща подробно описани недвижими имоти, оценени от три независими вещи лица с Акт за назначаване №20191126105606/27.11.2019 г., на сума в размер от 3 279 360 лв. На същата дата /28.01.2020 г./ са вписани и заключението на вещите лица, декларация по чл. 264 от ДОПК, скици и нотариален акт на апортираните имоти, съгласие за апорта с нотариална заверка и др. По делото липсва спор, че вносителят на непаричната вноски е [фирма], което дружество е регистрирано по ЗДДС считано от 01.04.1994 г. Следователно фактическият състав за задължителна регистрация по чл.132, ал.1 от ЗДДС е осъществен.

Обратно на поддържаното от жалбоподателя, съгласно чл. 132, ал. 3 от ЗДДС дата на регистрацията е датата на вписване на апорта в Търговския регистър. Касае се за специфичен случай на регистрация по ЗДДС, при който за лицето възниква задължение за регистрация, а датата на регистрацията е нормативно определена в разпоредбата на чл.132, ал.3 от ЗДДС. П. на регистрацията във времето в този случай настъпва по силата на самия закон и на определената от него дата, обвързана от това кога е обявено обстоятелството по чл.10, ал.1 ЗДДС в Търговския регистър. Регистрацията има действие от датата, на която обстоятелството е вписано в Търговския регистър, независимо дали и кога от задължения субект е подадено заявление, респ. дали е изпълнил задължението си или органът служебно го е регистрирал на това основание. Регистрацията по чл. 132, ал. 1 от ЗДДС настъпва по силата на закона и дружеството е било длъжно да подаде заявление за регистрация в 14-дневен срок от вписване на обстоятелството по чл. 10, ал. 1, т. 3 от ЗДДС в Търговския регистър и в случай, че данъчно задълженото лице не изпълни тези законови изисквания органът по приходите и по собствена инициатива (чл. 102 от ЗДДС) може да регистрира дружеството, като издаде акт за регистрация по ЗДДС, ако условията за регистрация са налице.

С оглед изложеното неоснователно е наведеното от жалбоподателя твърдение, че датата на регистрацията следва да е момента на вписване на обстоятелството в имотния регистър, тъй като в случая това вписване е неотнормирано за момента, от който възниква задължението за регистрация по ЗДДС. Извършената апортна вноски в капитала на Е. представлява придобиване на стока от регистрирано по ЗДДС лице, независимо, че самата сделка не се счита за облагаема доставка на стока. Това, че ЗДДС не придава на този вид сделки качеството на облагаеми доставки, не означава, че същите не пораждаат правни последици и не създават права за приобретателите им. Поради това с извършване на сделката и вписването ѝ в Търговския регистър, за приобретателя възникват права, а също и задължение да се регистрира по ЗДДС в 7-дневен срок от вписването. Изрично с разпоредбата на чл. 132, ал. 3 от ЗДДС е посочено, че в тези случаи, като процесния, за дата на регистрацията се счита датата на вписване на обстоятелството по чл. 10, ал. 1, т. 3 ЗДДС, а именно вписване на непаричната вноски от ЕАД в капитала на Е., което вписване е било извършено на 28.01.2020 г. Следователно независимо дали е подадено заявление за регистрация по чл. 132, ал. 2 ЗДДС или не е подадено такова от страна на задълженото лице по ал. 1, регистрацията по ЗДДС се счита за настъпила към датата на вписване на непаричната вноски в ТР по силата на закона.

Изложеният анализ на установените по делото факти обуславя извод за

неоснователност на жалбата.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски.

По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 500 лева, определен по реда на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град,първо отделение, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Б., срещу Акт за регистрация по ЗДДС № 220422100522463/12.02.2021 г., издаден от Л. К., инспектор по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 766/14.05.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 500(петстотин)лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: